

Stanisława Łozińska urodziła się w 1938 roku w Harcie, województwo podkarpackie. Uczyła się w Harcie, Dynowie, Olsztynie i Gdańsku.

Po ukończeniu studiów (filologia polska) w 1960 roku rozpoczęła pracę pedagogiczną w Liceum Ogólnokształcącym w Kętrzynie, gdzie pracowała do roku 1996.

Ucząc języka polskiego, zawsze prowadziła jakieś koła zainteresowań. Były to: Młodzi Miłośnicy Melpomeny, Koło Recytatorskie, Koło Publicystyczne, Teatr Poezji i najbardziej ulubiony Kabaret Szkolny. W tym ostatnim pełniła rolę nie tylko opiekunki, ale też reżyserki, scenarzystki i autorki tekstów. Kętrzyński Kabaret Szkolny zdobywał liczne nagrody i wyróżnienia na przeglądach wojewódzkich.

Swoje bogate i wielostronne doświadczenia pedagogiczne autorka przekazywała w takich publikacjach metodycznych, jak: "Edukacja i Dialog", "Biblioteka w Szkole", "Polonistyka". Natomiast własne pasje literackie i dziennikarskie prezentowała w postaci wierszy, felietonów, reportaży z podróży, recenzji, artykułów w "Gazecie Kętrzyńskiej".

Utworki wysyłane kilka razy na konkursy literackie nie przeszły bez echa.

Zdobyła I nagrodę za utwór o Kętrzynie (1987), II nagrodę w Warszawie za scenariusz widowiska teatralnego dla młodzieży (1988), wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na aliterację (1989), wyróżnienie w konkursie poezji religijnej w Puławach (1993), I nagrodę w ogólnopolskim konkursie satyrycznym organizowanym przez "Politykę" (1993).

Utworki Stanisławy Łozińskiej drukowano w takich publikacjach, jak:

1. Otwórzcie dobroć na co dzień. Polihymnia. Lublin 1994
2. Paciorki. Warmińska Inicjatywa Kulturalna. Olsztyn 2007
3. Wszystko gra. Sukurs. Warszawa 2007
4. Wojciech Kętrzyński. Studio Antykwa. Olsztyn-Kętrzyn 2008
5. (tłumaczenia wierszy Wojciecha Kętrzyńskiego)
6. Ocalić od zapomnienia. Antykwa. Olsztyn-Kętrzyn 2009